

de bergen Bulletin

Dec. '99. Het buurtbulletin van de Bergen verschijnt een aantal keer per jaar in een oplage van 1000 stuks.

Herontwikkeling ambachtsschool Catharinastraat

Op 11 november vond in het wijkcentrum een informatie-avond plaats over het voorlopige verbouw/nieuwbouwplan voor het schoolgebouw Catharinastraat-Egmondstraat. Bedoeling is dat er 71 koopwoningen op het terrein van de ambachtsschool worden gebouwd. Dit aantal is voorlopig. De verwachting is dat het naar beneden toe wordt bijgesteld door vervanging van kleinere door grotere woningen.

Alle gebouwen van het complex worden gesloopt behalve het pand op de hoek Egmondstraat-Mauritsstraat. Wel is het de bedoeling de monumentale gevel van de te slopen gedeeltes aan de Egmondstraat en Catharinastraat in de originele vorm van bouwjaar 1906 te herstellen. Het aanzicht van het complex zal dus gelijkenis houden met het huidige beeld. Het binnengedeelte wordt echter

compleet nieuw: woonblokken, een half ondergronds parkeerterrein en groen. Hieronder leest u het verslag van de informatieavond, het commentaar van de bewoners, de pijnpunten en het vervolg dat aan het bouwproject zal worden gegeven. Verderop in dit nummer vindt u een korte omschrijving van de plannen en een stukje over de geschiedenis van de ambachtsschool.

Lof en kritiek

De heren M. van Hout en C. Donkers van respectievelijk de afdeling Volkshuishouding en Stadsbeheer en de afdeling Ruimtelijke Ordening gaven op 11 november uitleg over de randvoorwaarden en de uitgangspunten waar de nieuwbouw aan moet voldoen.

Ook de heren van architectenburo Kovos waren aanwezig om hun ontwerp toe te lichten. Het ontwerp kon onder de bewoners op bijval en lof rekenen. Wat de Egmondstraat betreft werd door bewoners geopperd om ook daar speelse vormen aan de bovenkant van de gevels aan te brengen.

Het feit dat het complex eindelijk een herbestemming krijgt werd toegejuicht. Beseft werd dat met de huidige leegstand risico's verbonden zijn. Dat het straatbeeld behouden zal blijven is een groot winstpunt. Zo blijft de Catharinastraat een tweede monsterlijk gebouw (de flat aan de Zuidzijde van de straat van architecten-opperhoofd Carel Weeber) bespaard. Ook het feit dat de koopwoningen bewoners zullen trekken die graag in De Bergen wonen en waarschijnlijk hart voor de buurt zullen hebben, is een winstpunt.

De kritiek op het nieuwbouw-project spitste zich toe op parkeer- en dichtheidsproblemen (a), enkele minder fraaie oplossingen in het plan (b), en praktische problemen die de bouw met zich mee zal brengen (c).

A. De gemeente hanteert als regel: voor elk van de nieuw te bouwen woningen één parkeerplaats aanleggen. Dat betekent straks dat de 71 nieuwe huishoudens hun eventuele tweede auto elders in de wijk gaan parkeren. Dat geldt ook voor de bezoekers met auto. De parkeerdruk op de wijk neemt dus toe. De waarde van de huidige parkeervergunningen zou voor de omwonenden wel eens nihil kunnen worden. Waarom dan niet meer parkeerplaatsen binnen het nieuwe complex realiseren? Of een oplossing in andere richting: waarom niet wat minder stadswoningen bouwen? Dat laatste is volgens veel bewoners een reële optie omdat de bebouwingsdichtheid van het terrein behoorlijk groot is. Zo vormen de geplande vier/vijf lagen op het binnenterrein een behoorlijke aanslag op de privacy voor de omwonenden.

Quartier Vivant

Het is überhaupt de vraag of het bouwen van relatief hoge wooncomplexen wel past in de filosofie van de nota Quartier Vivant. In die nota heeft de gemeente terecht gesteld dat het unieke cultuur-historische gezicht van De Bergen beschermd en versterkt dient te worden. Het ligt daarom voor de hand om de rust, ruimte en aangename uitstraling van de gevelrijen te bewaren en zeker niet

elk stukje vrij liggende grond voor compacte bouw te bestemmen en project-ontwikkelaars de vrije hand te geven (vergelijk de weeffouten in de Bergen: de twee flats in de Hendrikstraat; de genoemde Weeber-flat in de Catharinastraat). Ook om die reden is het zaak de parkeer- en woondruk op de Bergen niet al te veel op te voeren. Het is goed er op te wijzen dat het Quartier Vivant-beleid sterk afwijkt van het overige binnenstedelijke beleid van de gemeente (alle open plekken compact dichtbouwen en vooral de hoogte in).

Ook de toekomstige ontsluiting van het complex baart de bewoners zorgen. Het complex zal voor auto's alleen via de Egmondstraat toegankelijk zijn. Bij handhaving van het huidige eenrichtingsverkeer zal het autoverkeer dat het complex wil verlaten de wijk in moeten rijden. Te overwegen is van de Egmondstraat tweerichtingsverkeer te maken zodat auto's direct de Mauritsstraat op kunnen rijden (om redenen van veiligheid alleen in rechtse richting).

Herstel straatbeeld 1906

B. Voor twee gevelgedeelten in het plan, te weten de Mauritsstraat en het Catharinastraat-gedeelte waar zich nu de hangende gymzaal bevindt, is het frontbeeld vooralsnog niet erg aantrekkelijk. Voor de Mauritsstraat is gekozen voor acht stadswoningen van twee hoog (zie de geveltekeningen verderop) met veel blinde muren en platte daken. Dat strookt niet met het gevelbeeld van de Mauritsstraat dat overwegend bestaat uit herenhuizen. Waarom daar niet het spel van verspringingen, puntgevels, erkers en boogvormen - zo kenmerkend voor de Bergen - terug laten komen? Ook de oplossing voor de gymzaal aan de Catharinastraat verdient volgens de bewoners geen schoonheidsprijs. Veel fraaier zou het zijn niet alleen de gevel van de ambachtschool 1906 te herstellen maar ook de monumentale woningenrij in het begin van de straat in oude staat te herstellen. Dat betekent dat het pand dat in de oorlog is weggebombardeerd weer aan de rij wordt toegevoegd, en wel in spiegelbeeld van het eindpand van deze rij.

C. Met betrekking tot de funderingswerkzaamheden, bevestigde de heer Van Hout dat er niet geheid zal worden. Er zal 'vriendelijk' geboord en geschroefd worden. Om eventuele schade aan panden van omwonenden (scheuren e.d.) te kunnen beoordelen zullen - als de hydrologische situatie daartoe aanleiding geeft - foto's van de panden worden gemaakt. De gemeente hoopt over een jaar te kunnen beginnen met sloop en bouw.

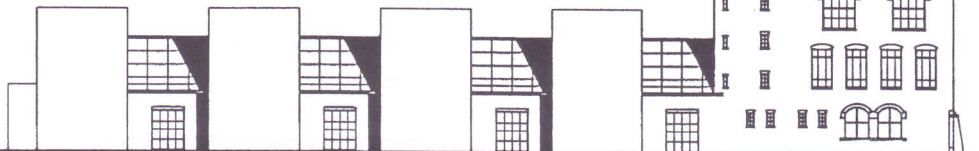
'De Mus'

Door bewoonster Marij van der Genugten werd verzocht waarom wederom zo'n ergerlijk deftige naam ('Cicogne', wat ooievaarsnest betekent) aan het gebouw moet worden gegeven (vergelijk andere vals klinkende namen als De Regent en Dommelstaete). Volgens bewoner Harry van de Bor kan het gebouw beter 'De mus' worden genoemd omdat het schoolcomplex de enige plek is die nog een bescheiden mussenkolonie herbergt.

Wat staat er nu verder te gebeuren? Enerzijds is de gemeente bereid in de uitwerking van de plannen rekening te houden met de wensen van belanghebbenden en buurtbewoners. Anderzijds zal de gemeente de plannen via de normale wettelijke weg afhandelen waarbij bewoners de mogelijkheid hebben bezwaar aan te tekenen. Hetgeen aantoont hoezeer de gemeente op twee gedachten hinkt: enerzijds vooraf bewoners laten meedenken en correcties laten aanbrengen (zij het met mate), maar bij de besluitvorming over het plan zelf de regie strak in handen houden. Het bewonersplatform heeft inmiddels de belangrijkste kritische punten kenbaar gemaakt aan de afdeling stadsbeheer. Ook in de kwaliteitskring zal de voortgang kritisch worden gevolgd. In het buurthuis kunnen de tekeningen en de toelichting op de randvoorwaarden en de uitgangspunten van het voorlopige plan worden ingezien.

Bas van Stokkom

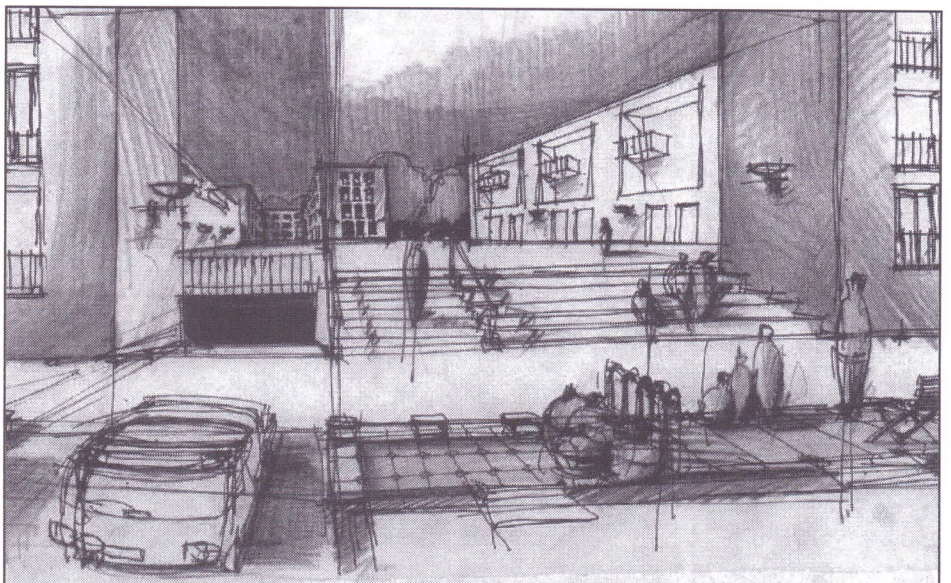
Bouwplan in het kort

gevels - Mauritsstraat

In het complex komen verschillende typen koop-woningen (voorlopig 71; naar verwachting minder) met dakterrassen, loggia's, tuin of balkon. Er komen drie woningblokken en een half-verdiepte parkeergarage. In de woonblokken komen vrij smalle grondgebonden woningen met drie etages, variërend van kleinere studios tot heren-woningen. De breedte is afgestemd op de huidige raampartijen met een stramen van ongeveer 5 meter. Op de vierde verdieping komen penthouses die bredere oppervlakte bestrijken. De entrees van de woningen zijn aan de binnenkant van het complex gepland.

De prijzen van de stadswoningen zullen variëren van 160.000 tot 550.000 gulden.

Boven de parkeergarage komt een vrij toegankelijk plein met veel bomen.

In het belang der volkswelvaart

Een eeuw ambachtsschool*

Eind vorige eeuw telde Eindhoven met inbegrip van omliggende gemeenten als Woensel, Tongelre, Stratum, Strijp en Gestel 22.000 inwoners. De landbouwbevolking van deze dorpen werd met rasse schreden teruggedrongen door fabrieksbevolking.

Het was aantrekkelijker kinderen een toekomst als arbeider in de snel groeiende Eindhovense fabrieken te geven. De kost verdienen met landbouw op de dorre heidegronden was minder lucratief. Ook trokken honderden werklieden met hun gezinnen uit andere streken naar Eindhoven toe.

Aan de rand van de stad

Niet verwonderlijk dat Eindhoven ambachtsonderwijs nodig had. Philips en andere bedrijven waren steeds meer aangewezen op vakkundig geschoolde jongeren. In 1901 kreeg Eindhoven de eerste ambachtsschool, aanvankelijk een avondschool met een driejarige cursus. Na korte tijd gevestigd te zijn in een oud fabrieksgebouw aan de Wal kreeg de school in 1906 het nieuwe gebouw aan de Sint Catharinastraat. Ook de tekenschool werd in het nieuwe gebouw ondergebracht.

Catharinastraat en Wilhelminaplein waren in die periode net aangelegd. Voor die tijd fungeerde het gebied als speelterrein van de jeugd uit de Bergen. De Catharinastraat grensde aan een buitengebied tussen Gestel en Eindhoven. Het was een moerasachtig gebied (de zogenaamde

Goorveldjes) waar de Run (een zijtak van de Gender) doorheen stroomde. Achter de school was nog nauwelijks gebouwd. Op het plattegrondje (stammend uit 1918 toen de ambachtsschool voor het eerst werd uitgebreid) en de foto van het prille Wilhelminaplein is dat goed te zien. Egmondstraat en Julianastraat bestonden nog niet (het nieuwe onderkomen voor de gemeentelijke HBS, later GLE, werd pas in 1912 gebouwd).

Aanhoudend ruimtegebrek

Al direct na de opening kampte de ambachtsschool met ruimtegebrek. Het terrein aan de achterzijde van de school werd aangekocht en geëgaliseerd. De conciërge van de school kreeg een deel voor eigen gebruik. De conciërgewoning uit 1908 werd overigens grotendeels door de leerlingen zelf gebouwd. In 1911 werd de textielschool in het complex ondergebracht. Het aantal aanmeldingen voor de school nam snel toe. In 1916 waren er ongeveer 100 leerlingen en 10 full-time onderwijzers. Ook het leerplan werd steeds verder uitgebreid.

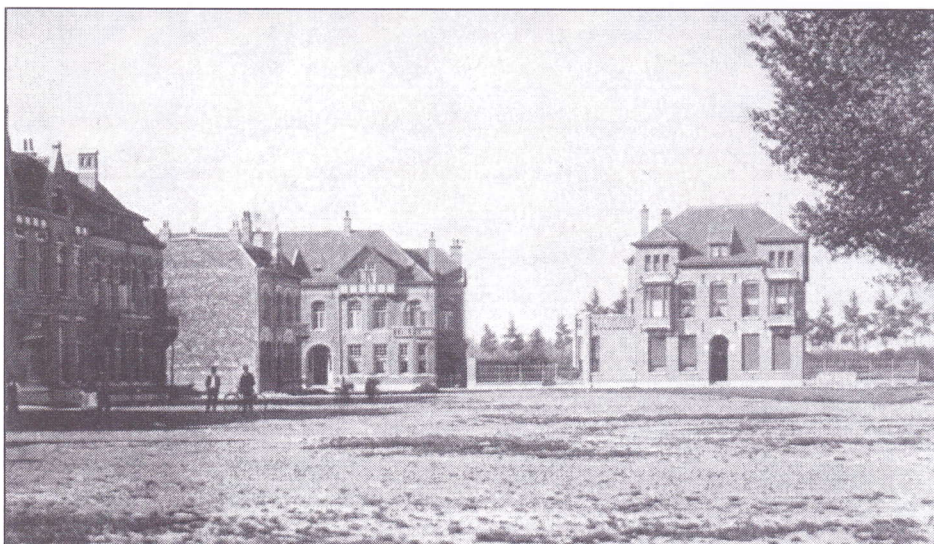
In 1918 kreeg het eerste uitbreidingsplan gestalte. Het betreft de linkervleugel aan de Egmondstraat

(3 hoog) en de aanbouw van een beganen grondverdieping van de achtervleugel. In de jaren twintig moesten echter honderden aanmeldingen worden afgewezen. Het jaarverslag van 1926 zei daarover: 'Wanneer zal de zoo hoog noodige vergroting plaats vinden? Nogmaals, zij is noodzakelijk, want hierdoor wordt voorkomen dat het aantal ongeschoolde arbeiders onnoodig grooter wordt. En we mogen gerust zeggen, dat uitbreiding der schoollokalen in het belang onzer industrie is en daarmee niet minder in het belang der volkswelvaart.'

Groei zonder weerga

Bedroeg het inwonersaantal van Eindhoven in 1922 nog ruim 50.000, zeven jaar later was dat 90.000. In die tijd genoot ongeveer de helft van de leerlingen die de lagere school verliet nog altijd geen vervolgonderwijs. Zij gingen rechtsstreeks in de fabrieken aan het werk als ongeschoolde arbeiders. Van degenen die wel naar het vervolgonderwijs gingen, ging ongeveer 30% naar de ambachtsschool. In 1928 werd de school verder uitgebreid. Het gebouwencomplex kreeg de huidige afmetingen (dus doorlopend tot aan de Mauritsstraat). Het leerlingenaantal steeg in 1928 tot boven de 300. Er werd intussen les gegeven in fitten, lood- en zinkwerken, rijwiel en motorherstellen, electrotechnisch bankwerken, machinebankwerken, metselen, smeden, schilderen, meubelmaken en timmeren.

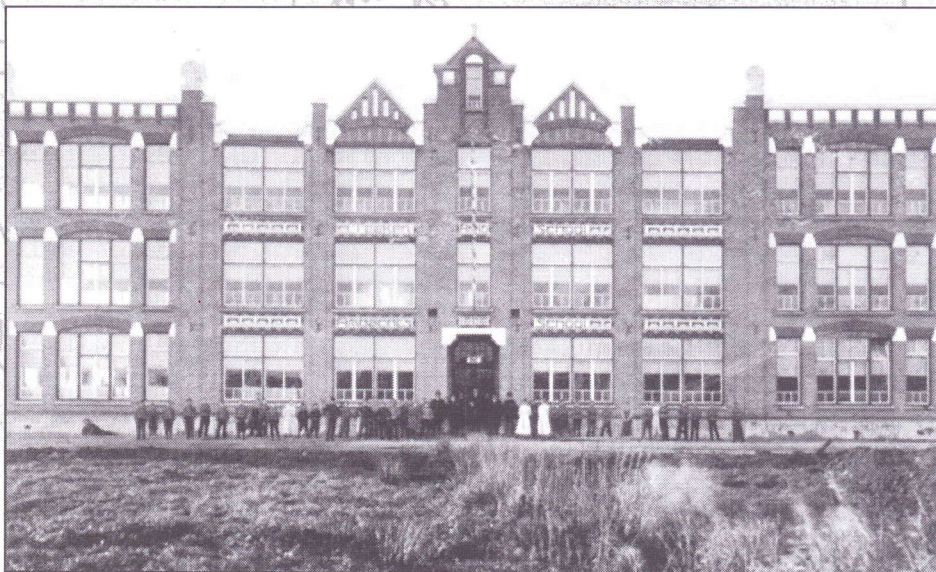
Maar opnieuw bleek de uitbreiding onvoldoende en moesten leerlingen worden afgewezen. Het jaarverslag van 1928: 'De geweldige groei onzer industriestad, die zijn weerga hier te lande niet vindt, en ook de vooruitgang der omliggende gemeenten, hebben tot gevolg een telkens grooter wordend aantal aanmeldingen, terwijl de opleiding bij de NV Philips Gloeilampenfabriek van geen invloed is op de leerlingenaangifte.' Begin jaren dertig werd er wederom verbouwd.

Een nog ongeplaveid Wilhelminaplein begin 20ste eeuw

De Catharinastraat staat blank (jaren 30)

Opening van de ambachtsschool 1906

De binnenvleugel kreeg drie verdiepingen extra. In 1937 huisden er 516 leerlingen. Naast het ambachtsonderwijs was er nog een mulo en een dependance van het GLE in het gebouw gevestigd.

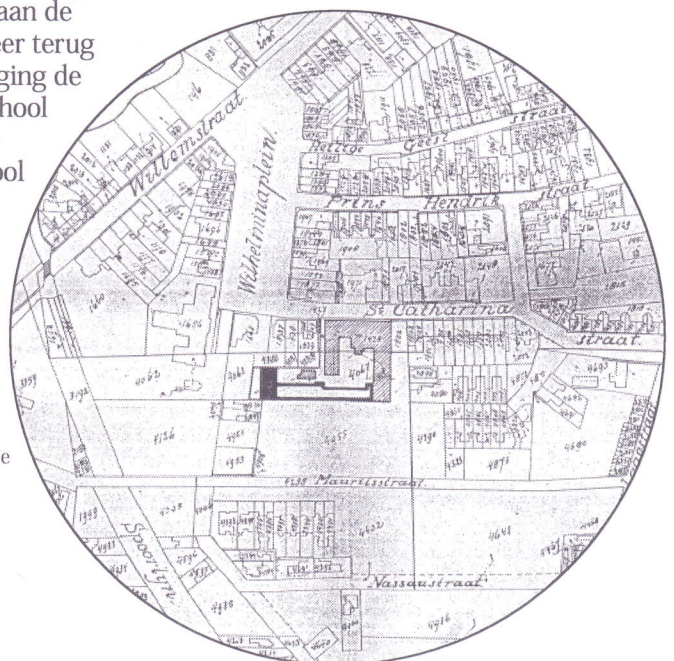
Bominslagen

Tijdens de oorlog raakte de ambachtsschool zwaar beschadigd. In 1942 kreeg de school twee bominslagen te verwerken. De houtloods werd geheel verwoest, aan het hoofdgebouw was zware schade ontstaan. In maart 1943 werd de school gesloten. Toen het bevrijdingsleger op 18 september 1944 Eindhoven binnentrok, werd de school in haar geheel gevorderd door de Engelse militaire autoriteiten. Pas in juli 1945 konden de lessen voor 737 leerlingen worden hervat.

Het gebouw was hersteld, hoewel de fraaie gevel-koppen aan de Catharinastraat niet meer terug kwamen. Na de oorlog ging de school 1e Technische School heten. De nieuwe 2e en later 3e technische school werden elders in Eindhoven gesitueerd.

In de jaren zestig kwam er het bakkersonderwijs bij, later uitgebreid met horeca en slagerij.

* Met dank is geput uit het boekje 'Het ambachtsonderwijs in Eindhoven' (1982). B.v.S.

De busbaantriangle

De gemeente Eindhoven probeert zich in de vaart der volkeren te manifesteren, Allicht. Een van de ambitieuze doelstellingen is het verkeers-circulatieplan voor de binnenstad. Ook De Bergen kreeg te maken met dat plan: een volledige herinrichting van de driehoek Mauritsstraat, Hoogstraat en Willem de Zwijgerstraat.

De doorstroom van het verkeer zou worden bevorderd, vooral voor de stadsbussen; via de nieuwe busbaan op de Willem de Zwijgerstraat zou tijdwinst worden gemaakt waardoor mensen het openbaar vervoer zouden prefereren boven de auto. Verder zou de veiligheid voor voetganger en de fietsende medemens worden bevorderd. Ongeveer zes maanden maken de buurtbewoners nu gebruik van de nieuwe inrichting. Alles wat nieuw is heeft de tijd nodig vanwege gewenning en ervaring. Echter het went en ervaart niet. Waarom niet?

Als kritisch autobezitter geef ik er de voorkeur aan om me in de binnenstad te verplaatsen middels de fiets en/of benenwagen. Dat gaat sneller, relaxter. Je beweegt, de lichaamsmotoriek krijgt aandacht en de longen worden regelmatig van pure buitenluchten voorzien. Door de herinrichting van genoemde driehoek had ik hoge verwachtingen van de toegenomen veiligheid en zou ik critici van mijn milieuvriendelijk handelen kunnen overtuigen. Helaas de theorie wordt alras door de praktijk ingehaald. Een voorbeeld. Ik wil Appie Hein aan de Hoogstraat met een bezoek vereren. Afstand ongeveer 800 meter, met de fiets ongeveer 4 minuten, lopend ongeveer 12 minuten. Zodoende de Catharinastraat uitgereden richting Willem de Zwijgerstraat. Einde Catharinastraat heb ik twee

mogelijkheden: 1. Rechtsaf richting Mauritsstraat, 2. Oversteken, stukje linksaf en bij de kapper rechtsaf de Hoogstraat op. Het is 17.15 uur en ik kies voor optie 2.

Als ik deze optie uitvoer dien ik met volgende rekening te houden: 1. Willem de Zwijgerstraat is door nieuwe situatie voorrangsweg geworden, 2. filevorming op de Willem de Zwijgerstraat i.v.m. de avondspits, 3. Nieuwe busbaan vanuit Mauritsstraat richting Grote Berg, 4. Rechtsafslaande auto's vanuit Catharinastraat die Willem de Zwijgerstraat opdraaien, 5. Fietsers komend van Grote Berg en aan de overkant vanuit de Mauritsstraat.

Mijn eerste poging om over te steken neem ik om 17.18 uur nadat ik voorgaande factoren verwerkt en gerangschikt heb. Ja u raadt het ik ben geen jeugdig menspersoon maar een midlifecrisis-individu. Poging 1 wordt onderuit gehaald door het fenomeen groen licht op de hoek Willem de Zwijger/Mauritsstraat, waardoor het aaneengesloten autoverkeer zich voortbeweegt en ik inmiddels van fietser naar staander ben gedegradeerd. Nadat groen rood werd dacht ik over te steken, echter fietsers, snorders en bromfietsers komende van Grote Berg en zich bevindende op voorrangsweg steken mij de bekende loef af. Toen ik mijn kans schoon zag sprong het stoplicht rechts van mij weer op groen en bleef

ik al tamelijk bedwelmd door autogassen daar staan waar ik inmiddels al tien minuten stond. Een heer in het verkeer, in dit geval een dame, die mij al een tijdje geobserveerd had en het theewater zag koken gaf met een charmant handgebaar aan dat ik voor haar auto kon oversteken nadat ik twee rechtsafslaande auto's had ontweken die dachten dat dit handgebaar voor hen bedoeld was.

Aangekomen op het middelste gedeelte van de rijbanen werd ik geconfronteerd met een vijftal stadsbussen die bumper aan bumper op de busbaan stonden, wachtende tot het speciale busverkeerslicht op de hoek Willem de Zwijger/Hoogstraat voor hen in werking trad. Door deze bussenketting van ongeveer 70 meter lang was er geen doorkomen aan en moest ik mijn fiets en mezelf in de richting van de rijbanen opstellen om niet geplet te worden. Tegelijkertijd mocht ik de dieselluitlaatgassen en de herrie van de dieselmotoren op me laten inwerken. Nadat de busoptocht zich in beweging had gezet en ik op de laatste bus de sticker had gezien 'Dames de mijne is wel 60 meter lang maar hij zwenkt niet' bereikte ik de overkant van de Willem de Zwijgerstraat, tussendoor nog een jachtige fietser ontwijkende. Om 17.35 uur, en ongeveer 150 meter afgelegd hebbende, vervolgde ik mijn traject richting eerste verkeerslicht op de hoek Willem de Zwijger/Hoogstraat. Wordt vervolgd.

Piet Pelle op zijn Gazelle

Hallo, wie helpt mij?

Gevraagd thuishulp voor M.E. patiente in de Bergen. Voor o.a. poetswerk, huishoudelijk werk, boodschappen en evt verzorgende taken zoals rolstoel duwen voor een ommetje.

Ik woon in de Heilige Geeststraat, heb weinig energie en ben vaak te ziek voor contact. Ik heet Julienne en ben 50+.
Het gaat om wit werk voor enkele uren per keer. Tijden en loon in overleg.
Wie wat kan of wil doen kan nr. 2443217 bellen.

Hopelijk tot ziens.

Agenda

Buurtcomité/platform

Maandag 13 december 20.15 uur
buurtcentrum Oranjestraat 1

Fakkeltocht 24 december 1999

Achtste fakkeltocht voor een tolerante samenleving
Begin- en eindpunt van de tocht:
Wilhelminaplein 18.00 uur start
fakkelverkoop
Muziek uit alle delen van de wereld, dit keer een orkest bestaande uit Nederlandse asielzoekers. Toespraak wethouder Van der Spek Wandelroute: via Heilige Geeststraat en Kleine Berg richting centrum.
Via Grote Berg en Catharinastraat terug naar Wilhelminaplein

Millennium-evenement op het Wilhelminaplein

31 december: millenniumfeest met Betty Blue en Toon en de Toontjes in grote verwarmde tent (kaarten voor maximaal 500 bezoekers). Ook videocompilatie van allerlei Wilhelmina-optredens door de jaren heen.
2 januari: 's middags millenniumparty met VSOP (Voormalige Stofhappers Op Podium). Gratis entree. Daarnaast ook nog 's avonds in het café: 27 december Hans Dulfer, 29 december jonge opkomende muzikanten, 2 januari Cuby and the Blizzards.

Colofon

Redactieadres: Catharinastraat 28
Tel: 2939998
Print: Dender communicatie

Buurtcentrum De Bergen

Accommodatie voor buurtgerichte activiteiten? Of stedelijke vrijetijdsaccommodatie?

Hoe groot is de bekendheid met het buurtcentrum De Bergen?
Niet zo groot schat ik in. Zo vaak komen buurtbewoners niet over de vloer.
Alleen wanneer er interessante ontwikkelingen in De Bergen zijn, dan stroomt het buurtcentrum vol.

Zoals bij de voorlichting over de ambachtsschool aan de Catharinastraat. Dan kun je zien dat de bewoners het gebouw aan de Oranjestraat feilloos weten te vinden. En dat het gebouw aan een duidelijke behoefte in de buurt voorziet. Voor het overige is de bekendheid en de betrokkenheid met wat zich in het buurthuis voltrekt gering.

Dat was ten tijde van de opening van het buurtcentrum wel anders. Weet je nog oudje? Dat was in 1984! Uit een toen gehouden enquête onder buurtbewoners bleek dat 80% het belangrijk vond dat er een buurthuis kwam. Enthousiasme bij een grote groep bewoners zorgde voor een groot aantal activiteiten, van klusavonden, kaartclubs, tot jazzballet, werkgroepen ruimtelijke ordening, sportgroepen, zelf (vlotte) kleding maken, een buurtkrant maken en een filmclub. Met veel energie is door de bewoners van toen een buurthuis van de gemeente afgedwongen. De tijd van toen is ruimschoots voorbij.

De vraag is steeds, in welke behoefte het buurtcentrum nu kan voorzien. Natuurlijk is er op de bovenverdieping de permanente

huisvesting van het kantoor van Vluchtelingenwerk Eindhoven. De overige ruimten op de benedenverdieping worden niet permanent verhuurd aan groepen, die binnen de sociaal-culturele doelstelling passen.

Aan belangstelling voor deze ruimten ontbreekt het niet. Vele groepen maken van de lokaalruimten gebruik: theatergroepen, zangkoren, een schildersclub, de Chinese les en dan nog het open leer centrum van Vluchtelingenwerk. En de vele cursusactiviteiten in het kader van de inburgering van vluchtelingen. De bezettingsgraad is ten opzichte van de andere vrijetijdsaccommodaties in Eindhoven relatief hoog. Maar de buurtgerichtheid is beperkt. Veeleer vervult de Oranjestraat een functie als stedelijke vrijetijdsaccommodatie.

De oorzaken daarvoor kan iedereen bedenken. Bijvoorbeeld is de betrokkenheid met de buurt afgenomen. Dat komt onder meer door de (steeds) veranderende samenstelling van de bewoners. Maar ook zoeken we de contacten wat dichter bij huis, of juist verder weg. Misschien heeft het te maken met de belangstelling voor het wonen in de binnenstad: je kunt er op jezelf wonen, zonder in contact met anderen te komen. Komt het ook niet door de drukte van nu, waarvoor de enige remedie een forse inspanning in timemanagement lijkt te zijn? En voor buurtgerichte activiteiten in het strak geplande dagschema geen plaats is?

Wat mij betreft hoeven we geen keuze te maken, tussen buurtgericht of stedelijk. Belangrijk is dat er faciliteiten in het buurtcentrum aanwezig zijn voor diegenen die het

leuk vinden en de tijd willen vrijmaken om activiteiten te ontwikkelen, zich te ontspannen of iets bij te leren en daarvoor een plek nodig hebben. Of om een plek te hebben om met z'n allen bijeen te komen voor het bespreken van nieuwe ontwikkelingen in de buurt. Daarmee kan tevens een bijdrage worden geleverd aan de zoveel bezongen sociale cohesie in de samenleving. En die faciliteiten zijn er nu nog aanwezig. Ik zeg nog, omdat de instandhouding van het buurtcentrum op steeds minder vrijwilligers komt te rusten. En het beheer komt daardoor de laatste tijd steeds meer onder druk te staan.

Een oplossing daarvoor dient zich nog niet aan. Maar wellicht heeft u ideeën. Voor nieuwe activiteiten misschien. Bijvoorbeeld het organiseren van theateractiviteiten voor het groeiende aantal in de buurt wonende kinderen? Of het oprichten van een internet-centrum? Het organiseren van een discussie over de restaurant-behoefte van de PvdA op de Kleine Berg? Het maken van een plan om de openbare ruimte in De Bergen met beeldende kunst te verfraaien? Wellicht wilt u een bijdrage leveren in het beheer van het buurtcentrum? Of wilt u meedoen met de activiteiten van het bewonerscomité, dat als aanspreekpunt functioneert voor de gemeente bij tal van nieuwe woonontwikkelingen in de buurt, zoals de ambachtsschool. Laat uw gedachten er eens over gaan, en neem dan gerust contact met me op. Kijken we of we er samen iets leuks van kunnen maken! Samen met anderen!

Ignace Op de Macks
2442550

Betonnen erectie

Het onvermijdelijke is geschied, zittend in de tuin of kijkend uit het achterraam verrijst voortaan de betonnen erectie van De Regent. In de komende eeuw staat De Bergen voortaan onder toezicht van een wolkenkrabber, die door Cor van Straalen treffend viagratoren is genoemd. Want of het impotente Eindhoven – als het over identiteitsvolle stedenbouw gaat – met hoogbouw opeens zijn vitaliteit en leefbaarheid terugkrijgt valt te betwijfelen. Hoe dat ook zij, wethouder Van der Spek heeft zijn speeltje gekregen. Wethouder Bakhuijs doet er een schepje boven op: hij wil een hele reeks torens en heeft reeds zijn goedkeuring gegeven aan de volgende mega-stander, de Admirant geheten.

De benamingen getuigen niet minder van slechte smaak. Te vrezen valt dat de volgende staken Tsaar, Vorst of Maarschalk gaan heten. Maar zo toevallig zijn die arrogante namen niet: het gaat immers om status. Hoe hoger de torens des te meer prestige. Niks nieuws onder de zon want in de Middeleeuwen was dat al zo. De adellijke families binnen de Toscaanse steden beconcurrerden elkaar op leven en dood. Wie de hoogste toren kon bouwen genoot het meeste aanzien. Wie het verst weg kon kijken, was het machtigst. Kijk naar Siena, Lucca of San Gimignano. De skyline van die steden wordt nog altijd bepaald door de zogenaamde geslachtstorens.

Nu had die tijd het voordeel dat de rijke families er eer in legden de stad te verfraaien. Ze schrokken er niet voor terug hun hele fortuin aan kerken, raadshuizen en paleizen te besteden. Duizenden architecten, ambachtslui en kunstenaars vonden emplooi. Hoe anders de huidige rijken. Zij investeren wel in hun eigen buitenpaleizen, maar niet in het publieke domein van de stad. Maatschappelijke verantwoordelijk? Loyaliteit met de gemeenschap? Dat klinkt de nieuwe rijken ouderwets in de oren.

Benieuwd overigens of de torens zullen volstromen. De kleine en bedompte appartementen van de Regent zijn peperduur. De flat begint

waarschijnlijk met leegstand. En dan komen er nog een reeks massieve flats aan de Willemstraat bij, goed voor zo'n vierhonderd appartementen. Ook die flats zullen waarschijnlijk gaan detoneren met de omgeving. Preciezer: met de gevelrij aan de Willemstraat. Zijn die huizen - vaak nog in fraaie oorspronkelijke vorm - gemiddeld 3 of 4 hoog, aan de overkant zullen strakke wooncomplexen van 6 hoog verrijzen. Geen balans, geen verhoudingen. In feite zal de situatie van een paar jaar terug aan de Willemstraat terugkeren: want ook de foeilijke Philipspanden gaven een verarmd straatbeeld: een lang lint van grauwe blokkendozen (vooruit: op een na).

Waarom is slechte architectuur zo ergerlijk? Omdat je een slecht boek kunt weggooien, een slecht tv-programma kunt afzetten, maar om gestolde erecties als De Regent kun je niet heen. Een blokje om is niet mogelijk, steeds stuit je op die treurnis, lelijkheid en dat

onbehaaglijke machtsvertoon. Het Eindhovense gemeentebestuur heeft in de naoorlogse periode meer schade aan de stad aangericht dan alle Duitse en geallieerde bommenwerpers bijelkaar. Wat opgeknapt kon worden is afgebroken. Afijn dat verhaal is bekend. Maar de gemeente-bestuurders lijken dat fiasco aan te grijpen om gewoon door te gaan met bunker- en blokkenbouw, al worden die nu voortaan verticaal geplaatst. Ze doen de resterende braak liggende terreinen in de aanbidding en de project-ontwikkelaars komen er als vliegen op af. De toekomst van de stad lijkt aan vrijbuiters vergeven. Bergenbewoners let op uw zaak.

Felix Zwartjes

De Regent wordt nat
t Regent, regent, oh t regent
Kijk toch de Regent wordt nat
Met hemelwater wordt hij ingeregend
Wie doet die pik nog wat?
Gul wordt hij alom bejegend
Met verbied door de hele stad
t Regent, regent, oh t regent
Kijk toch de Regent wordt nat
Cor van Straalen